

Εμπόδια στην Ευλογία

Διδακτική Επιστολή Από τον Derek Prince

Πολλοί Χριστιανοί έχουν εμπόδια στη ζωή τους που τους εμποδίζουν να βιώσουν πληρότητα, ικανοποίηση, ειρήνη, θεραπεία και τις άφθονες ευλογίες του Θεού. Από τον Γολγοθά και μετά, αν υπάρχουν εμπόδια ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο, αυτά βρίσκονται από την πλευρά του ανθρώπου και όχι του Θεού. Με τον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού, όλα τα εμπόδια καταργήθηκαν από την πλευρά του Θεού. Επομένως, αν κάποιο πνευματικό εμπόδιο ανακόπτει την πνευματική σας πρόοδο—κάτι που σας κρατά πίσω, σας απογοητεύει, σας καθηλώνει ή σας εμποδίζει να έχετε τη χαρά, την ειρήνη, την ικανοποίηση και την πληρότητα που επιθυμείτε—τότε το εμπόδιο βρίσκεται από τη δική σας πλευρά και όχι του Θεού. Από την προσωπική μου εμπειρία, το μεγαλύτερο εμπόδιο στην πλήρη ειρήνη και την τέλεια ανάπαυση είναι η ασυγχώρητη στάση.

Στο Κατά Ματθαίον 18:18-19 έχουμε αυτό που αποκαλώ «η πηγή της δύναμης της Εκκλησίας»—τον τόπο κάθε δύναμης και κάθε εξουσίας:

«Σας διαβεβαιώνω: Όσα αν δέσετε επάνω στη γη, θα είναι δεμένα στον ουρανό· και όσα αν λύσετε επάνω στη γη, θα είναι λυμένα στον ουρανό. Σας λέω ξανά ότι, αν δύο από σας συμφωνήσουν επάνω στη γη, για κάθε πράγμα, για το οποίο θα έκαναν αίτηση, θα γίνει σ' αυτούς από τον Πατέρα μου, που είναι στους ουρανούς».

Πιστεύω ότι αυτή είναι η Εκκλησία σε κυτταρικό επίπεδο: δύο ή τρεις πιστοί, συνηγμένοι από το Πνεύμα στο όνομα του Ιησού. Σημείο συνάντησής τους είναι το όνομα του Ιησού και Εκείνος που τους ενώνει είναι το Άγιο Πνεύμα. Αυτή είναι η κυτταρική ζωή από την οποία αποτελείται η Εκκλησία.

Στη σωματική ζωή, αποτελεί αρχή ότι, όταν διαταράσσεται η υγεία των κυττάρων, το σώμα ασθενεί. Πιστεύω ότι το ίδιο ισχύει και για το σώμα του Ιησού Χριστού, την Εκκλησία. Αν η τοπική κυτταρική ζωή διαταραχθεί, ολόκληρο το σώμα δεν μπορεί να είναι υγιές.

Σε αυτή την κυτταρική ζωή βρίσκεται ο σπόρος ολόκληρης της ζωής της Εκκλησίας, καθώς και η καρδιά και η πηγή κάθε δύναμης. Κανείς δεν χρειάζεται περισσότερη δύναμη από αυτήν που μας έχει υποσχεθεί εκεί: «Αν δύο από σας

συμφωνήσουν στη γη για ένα πράγμα που θα ζητήσουν, ο ουράνιος Πατέρας μου θα τους το κάνει». Τι περισσότερο χρειαζόμαστε από αυτό; Όλη η δύναμη περιέχεται στην εφαρμογή αυτού του εδάφιου.

Αυτό που θέλω να επισημάνω είναι ότι αυτή η υπόσχεση δύναμης περιβάλλεται και προστατεύεται από έναν φράχτη, και δεν μπορείτε να εισέλθετε μέσα σε αυτόν, εάν δεν πληροίτε τις προϋποθέσεις. Αποκαλώ αυτόν τον φράχτη «σωστή σχέση». Κανείς δεν ανήκει μέσα στον φράχτη, εάν δεν ζει σε σωστή σχέση με τον Θεό και με τον άνθρωπο. Στα εδάφια 15–17 του ίδιου κεφαλαίου, λίγο πριν ο Ιησούς δώσει αυτή την υπόσχεση, μίλησε για το τι πρέπει να κάνετε εάν ο αδελφός σας σφάλει απέναντί σας:

«Αν σφάλει απέναντί σου ο αδερφός σου, πήγαινε κι επίπληξέ τον χωρίς να είναι άλλος μπροστά. Αν σε ακούσει, τον κέρδισες. Αν όμως δε σ' ακούσει, πάρε μαζί σου ακόμα έναν ή δύο άλλους, για να μπορεί ν' αποδειχθεί ό,τι ειπωθεί, αφού θα το βεβαιώνουν δύο ή τρεις μάρτυρες. Αν κι αυτούς δεν τους ακούσει, πες το στη συνάθροιση της εκκλησίας· κι αν παρακούσει και την εκκλησία, τότε πια ας είναι για σένα όπως ο ειδωλολάτρης ή ο τελώνης».

Αμέσως μετά την υπόσχεση των εδαφίων 18–20, ο Ιησούς συνέχισε με την παραβολή του κακού δούλου, προειδοποιώντας μας για τις τρομερές συνέπειες αν δεν συγχωρήσουμε έναν άλλο πιστό. (Βλ. εδάφια 23–35.) Από τη θέση αυτών των εδαφίων βλέπουμε ότι ο μυστικός τόπος της δύναμης περιβάλλεται από σωστές σχέσεις.

Ο Κακός Δούλος

Ας ρίξουμε μια πιο προσεκτική ματιά σε αυτήν τη σημαντική παραβολή.

Ο πρώτος δούλος στην παραβολή χρωστούσε δέκα χιλιάδες τάλαντα στον κύριό του ή, με σημερινά δεδομένα, περίπου 6 εκατομμύρια δολάρια. Επειδή δεν μπορούσε να πληρώσει, επρόκειτο να ριχτεί στη φυλακή. Ικέτευε τον κύριό του για έλεος, και εκείνος του χάρισε ολόκληρο το χρέος. Όμως, καθώς έβγαινε, συνάντησε έναν σύνδουλό του που του χρωστούσε περίπου 17 δολάρια (με την ίδια αναλογία...)

«Πλήρωσέ με!» απαίτησε ο άνθρωπος.

«Δεν μπορώ», απάντησε ο δεύτερος.

«Τότε θα σε βάλω στη φυλακή.»

«Περίμενε! Θα βρω τα 17 δολάρια. Θα σε πληρώσω!»

«Όχι», είπε εκείνος.

«Αφού δεν μπορείς να πληρώσεις τώρα, στη φυλακή θα πας.»

Βέβαια, οι άλλοι υπηρέτες συγκλονίστηκαν βαθύτατα και πήγαν και ανέφεραν στον κύριό τους όσα είχαν συμβεί. «Ξέρεις τον δούλο στον οποίο χάρισες 6 εκατομμύρια δολάρια; Μόλις έφυγε από το γραφείο σου, συνάντησε έναν σύνδουλό του που του χρωστούσε 17 δολάρια και δεν μπορούσε να τα πληρώσει, κι έτσι τον έριξε στη φυλακή».

Η Αγία Γραφή λέει ότι ο κύριος εκείνου του υπηρέτη θύμωσε πολύ. Αφού τον κάλεσε και τον ρώτησε τι είχε συμβεί, είπε: «Κακέ δούλε» (εδάφιο 32). Έπειτα έδωσε την εντολή και «οργισμένος τον παρέδωσε στους βασανιστές, ώσπου να ξεπληρώσει όσα του χρωστούσε» (εδάφιο 34). Το τελευταίο εδάφιο λέει: «Έτσι θα κάνει και σ' εσάς ο ουράνιος Πατέρας μου, αν ο καθένας σας δε συγχωρεί τα παραπτώματα του αδερφού του μ' όλη του την καρδιά» (εδάφιο 35). Βλέπουμε ότι το τελευταίο εδάφιο αυτής της ιστορίας δείχνει ξεκάθαρα πως ο Ιησούς αναφέρεται σε ανθρώπους που ομολογούν ότι είναι Χριστιανοί.

Ας επισημάνω δύο ξεκάθαρες αλήθειες: Πρώτον, η άρνηση να συγχωρήσουμε τους άλλους είναι κακία. Ο Κύριος είπε: «Πονηρέ δούλε!» Η μη συγχώρεση δεν είναι απλώς αμαρτία: είναι κακία. Δεύτερον, ο κακός δούλος παραδόθηκε στους βασανιστές. Και ο Κύριος είπε: «Έτσι θα κάνει και σ' εσάς ο ουράνιος Πατέρας μου». Χριστιανέ, αν δεν συγχωρήσεις μέσα από την καρδιά σου τα παραπτώματα των αδελφών σου (κάθε βλάβη, τραυματισμό ή χρέος), ο Κύριος Ιησούς είπε ότι ο Θεός θα σου φερθεί με τον ίδιο τρόπο που ο κύριος φέρθηκε στον κακό δούλο, παραδίδοντάς σε στους βασανιστές.

Κατέληξα σε αυτή την κατανόηση του συγκεκριμένου αποσπάσματος επειδή, κατά τη διάρκεια της διακονίας μου, συνάντησα πλήθος ανθρώπων που ομολογούσαν ότι είναι Χριστιανοί, αλλά βρίσκονταν στα χέρια βασανιστών—σε πνευματικό, ψυχικό ή σωματικό βασανισμό. Και αναρωτήθηκα: «Θεέ μου, πώς μπορεί να συμβαίνει αυτό;» Αυτοί είναι άνθρωποι που επικαλούνται το όνομα του Ιησού, ομολογούν τη σωτηρία και αναγνωρίζουν τον Ιησού Χριστό ως Κύριο. Κι όμως, βρίσκονται στα χέρια του βασανιστή. Βρίσκονται στα χέρια πονηρών πνευμάτων—δεν έχουν ειρήνη ούτε χαρά, κυριαρχούνται από φόβο, το μυαλό τους δεν βρίσκει ανάπαυση και έρχονται σε μένα

για απελευθέρωση. Δεν είναι άνθρωποι έξω από την Εκκλησία, αλλά μέσα στην Εκκλησία.

Ο Κύριος μού είπε: «Βρίσκονται στα χέρια των βασανιστών, επειδή εγώ τους παρέδωσα στους βασανιστές». Αν ο Θεός έχει παραδώσει κάποιον στα χέρια των βασανιστών, δεν υπάρχει κανένα πλάσμα στη γη που μπορεί να τον ελευθερώσει. Κανένα. Πολλοί κήρυκες προσπαθούν, και ακόμη περισσότεροι άνθρωποι ζητούν από τους κήρυκες να προσπαθήσουν, αλλά δεν πρόκειται να γίνει. Αν ο Θεός σάς έχει παραδώσει στους βασανιστές, θα παραμείνετε εκεί μέχρι να εκπληρώσετε τις προϋποθέσεις του Θεού για την απελευθέρωσή σας. Μπορεί να λάβετε προσωρινή ανακούφιση, αλλά μόνο αυτό. Δεν μπορείτε να έχετε αληθινή ειρήνη, απελευθέρωση ή ελευθερία, μέχρι να συγχωρήσετε ελεύθερα όλους εκείνους εναντίον των οποίων έχετε κρατήσει πικρία ή ασυγχώρητη στάση. Αυτή είναι η αμετάβλητη προϋπόθεση του Θεού. Δεν υπάρχει τρόπος να την παρακάμψετε.

Προσευχή και Συγχώρεση

Η Προσευχή του Κυρίου (το Πάτερ Ημών) αποτελεί πρότυπο για όλους τους πιστούς Χριστιανούς. Όταν οι μαθητές του Ιησού Τον ρώτησαν πώς να προσεύχονται, Εκείνος τους είπε: «Εσείς, λοιπόν, έτσι να προσεύχεστε» (Κατά Ματθαίον 6:9). Αυτό είναι ένα πρότυπο -όχι ότι πρέπει απαραίτητα να χρησιμοποιούμε τις ίδιες ακριβώς λέξεις, αλλά οι αρχές είναι αμετάβλητες.

Ο Ιησούς μας είπε να προσευχόμαστε: «Συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως και εμείς συγχωρούμε σ' αυτούς που αμαρτάνουν σε μας» (εδάφιο 12). Τώρα δεν μπορείτε να το αλλάξετε αυτό. Δικαιούστε να ζητάτε συγχώρηση από τον Θεό μόνο στον ίδιο βαθμό που συγχωρείτε τους άλλους, και όχι περισσότερο. Αν δεν συγχωρείτε τους άλλους, ο Θεός δεν σας συγχωρεί.

Αυτό είναι το μόνο μέρος της Προσευχής του Κυρίου που ο Ιησούς θεώρησε απαραίτητο να σχολιάσει περαιτέρω: «Επειδή, αν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα πταίσματά τους, θα συγχωρήσει και σε σας ο ουράνιος Πατέρας σας. Αν, όμως, δεν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα πταίσματά τους, ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει σε σας τα πταίσματά σας.» (Κατά Ματθαίον 6:14-15). Θέλω να το πω όσο πιο ξεκάθαρα και κατηγορηματικά μπορώ: Αν υπάρχει έστω και ένας άνθρωπος που δεν έχετε συγχωρήσει, μην εξαπατάτε τον εαυτό σας—ο Θεός δεν σας έχει συγχωρήσει. Αυτή είναι η πηγή όλων των προβλημάτων σας. Δεν έχετε πλήρη συγχώρηση.

Στο Κατά Μάρκον 11, ο Ιησούς είπε αυτά τα τρομερά λόγια: «Επειδή, σας διαβεβαιώνω, ότι όποιος πει σ' αυτό το βουνό: Σήκω και να ριχτείς μέσα στη θάλασσα, και δεν διστάσει στην καρδιά του, αλλά πιστέψει ότι εκείνα που λέει γίνονται, θα γίνει σ' αυτόν ό,τι και αν πει» (εδάφιο 23). Και πάλι, δεν υπάρχει μεγαλύτερη δύναμη από αυτή - είναι η μόνη δύναμη που χρειαζόμαστε. Επιπλέον, Λέει: «Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, να πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας.» (εδάφιο 24). Λέτε: «Θαυμάσια!»

Αλλά περιμένετε ένα λεπτό! Τα επόμενα εδάφια λένε: «Και όταν στέκεστε προσευχόμενοι, να συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, για να συγχωρήσει σε σας και ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς τα δικά σας παραπτώματα. Αν, όμως, εσείς δεν συγχωρείτε, ούτε ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας» (εδάφια 25-26). Αυτό είναι απολύτως σαφές: Αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, συγχωρήστε. Τώρα το «κάτι εναντίον κάποιου» δεν αφήνει έξω τίποτα και κανέναν.

Θέλω να προσέξετε στην επιστολή προς Εφεσίους 1:7 ότι η απολύτρωση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη συγχώρηση: «με τον οποίο [του Χριστού] έχουμε την απολύτρωση διαμέσου τού αίματός του, την άφεση των αμαρτημάτων». Με άλλα λόγια, αν όλες οι αμαρτίες σας έχουν συγχωρηθεί, έχετε πλήρη δικαιώματα απολύτρωσης. Αν όμως υπάρχει οποιαδήποτε περιοχή ασυγχώρητης αμαρτίας, τότε δεν έχετε πλήρη δικαιώματα απολύτρωσης. Αν έχετε πλήρη δικαιώματα απολύτρωσης, τότε ο διάβολος δεν έχει καμία εξουσία πάνω σας ούτε τόπο μέσα σας. Αν όμως υπάρχει μέσα σας κάποιος τομέας όπου τα δικαιώματα της απολύτρωσης δεν ισχύουν, ο διάβολος το γνωρίζει. Αν υπάρχει ασυγχώρητη αμαρτία στη ζωή σας, Γνωρίζει ότι έχει νόμιμο δικαίωμα πάνω σας και ότι δεν μπορείτε να τον απομακρύνετε. Μπορεί να του φωνάζετε, να του επιτίθεστε, ακόμη και να ζητήσετε από τον κήρυκα να προσευχηθεί, αλλά αν έχει νόμιμο δικαίωμα να βρίσκεται εκεί, τίποτα δεν θα τον απομακρύνει. Επομένως, δεν μπορείτε να λάβετε απελευθέρωση μέχρι να συγχωρήσετε ελεύθερα «οτιδήποτε εναντίον οποιουδήποτε».

Η τελευταία παράκληση στην Προσευχή του Κυρίου είναι μια παράκληση για απελευθέρωση. Η πιο ακριβής μετάφραση λέει: «ελευθέρωσέ μας από τον πονηρό» (κατά Ματθαίον 6:13). Αλλά δεν έχετε το δικαίωμα να προσευχηθείτε αυτή την προσευχή μέχρι να προσευχηθείτε: «Συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως και εμείς συγχωρούμε σ' αυτούς που αμαρτάνουν σε μας». Μόλις τακτοποιηθεί το ζήτημα της συγχώρησης,

τότε η απελευθέρωση δεν αποτελεί πρόβλημα. Να θυμάστε, λοιπόν, ότι αν δεν έχετε πνεύμα και στάση συγχώρησης απέναντι σε κάθε άνθρωπο, ο διάβολος έχει νόμιμη αξίωση πάνω στη ζωή σας.

Τα Συναισθήματα σε Αντίθεση με τη Θέληση

Κάποιοι μπορεί να πουν: «Αδελφέ Πρινς, δεν νιώθω ότι μπορώ να συγχωρήσω». Έχω καλά νέα για εσάς—δεν χρειάζεται να το νιώθετε· χρειάζεται μόνο να το αποφασίσετε. Δεν είναι θέμα συναισθημάτων, αλλά θέλησης. Μεγάλο μέρος του σύγχρονου κηρύγματος είναι εντελώς λανθασμένα προσανατολισμένο, επειδή απευθύνεται στα συναισθήματα των ανθρώπων και, έτσι, το μόνο που παράγει είναι συναισθήματα. Όμως κάθε κήρυκας που ο Θεός χρησιμοποίησε πραγματικά για να αλλάξει ζωές κήρυξε στη θέληση των ανθρώπων. Ο Finney είπε: «Δεν με ενδιαφέρει τίποτε άλλο παρά μόνο η θέληση». Επομένως, δεν χρειάζεται να νιώθετε συγχώρηση· χρειάζεται να θελήσετε να συγχωρήσετε. Αν είστε αναγεννημένο παιδί του Θεού, έχετε τη δύναμη να το κάνετε.

Ο Ιησούς ανέπνευσε στους μαθητές Του και είπε: «Αν τις αμαρτίες κάποιων συγχωρέσετε, είναι σ' αυτούς συγχωρεμένες· αν κάποιων τις κρατάτε, είναι κρατημένες.» (Κατά Ιωάννην 20:23). Και αν κρατάτε την αμαρτία ενός ανθρώπου εναντίον του, παραμένετε δεμένοι στη δική σας αμαρτία· είστε δεμένοι με εκείνον με έναν δεσμό. Μπορεί να έχετε χωρίσει από τον σύζυγό σας πριν από είκοσι χρόνια, αλλά αν δεν τον έχετε συγχωρήσει, εξακολουθείτε να είστε δεμένοι μαζί του.

Κάποτε, σε μια μικρή συνάντηση, μου συνέβη κάτι από τα πιο αστεία περιστατικά. Μια κυρία ήρθε κοντά μου και μου είπε: «Αδελφέ Πρινς, θέλω να προσευχηθείτε για μένα. Βλέπετε, μένω σε μια περιοχή όπου όλοι οι άλλοι πίνουν μπίρα. Είμαστε η μόνη οικογένεια στη γειτονιά που δεν πίνει μπίρα. Θέλω να φύγω από αυτή την περιοχή».

Κάθε πρόταση που έλεγε περιείχε τη λέξη «μπίρα». Ύστερα από λίγο, της είπα: «Αδελφή, συνειδητοποιείτε ότι είστε μια αλκοολική... από την ανάποδη; Είστε εξίσου απορροφημένη με τη μπίρα όσο και ο άνθρωπος που είναι σκλάβος στο ποτό! Αν μετακομίζατε σε μια άλλη περιοχή, δεν πιστεύω ότι τα πράγματα θα ήταν καλύτερα, γιατί το πρόβλημα δεν βρίσκεται στους ανθρώπους· βρίσκεται μέσα σας».

Τότε τη ρώτησα για τον σύζυγό της: «Τον έχετε συγχωρήσει;»

«Ναι», είπε. «Παλιά έπινε μπίρα, αλλά τώρα έχει σωθεί, και τον έχω συγχωρήσει.»

«Αυτό είναι υπέροχο», απάντησα. «Υπάρχει κάποιος που δεν έχετε συγχωρήσει;»

«Δεν μπόρεσα να συγχωρήσω τον μπάρμαν!»

«Α», είπα, «αυτό είναι πολύ κακό. Αν δεν μπορείτε να συγχωρήσετε τον μπάρμαν, τότε ούτε ο Θεός μπορεί να σας συγχωρήσει».

Έτσι, της είπα να καθίσει και να αποφασίσει αν μπορούσε να συγχωρήσει τον μπάρμαν ή όχι. Ύστερα από περίπου δεκαπέντε λεπτά, επέστρεψε και είπε: «Το αποφάσισα.»

«Τι πρόκειται να κάνετε;»

«Θα τον συγχωρήσω.»

Έτσι, την οδήγησα σε μια προσευχή: «Κύριε, συγχωρώ τον μπάρμαν, όπως θέλω κι Εσύ να με συγχωρήσεις». Όταν επανέλαβε την προσευχή μετά από μένα, το βάρος της έφυγε. Ένας βαθύς αναστεναγμός βγήκε από μέσα της και άρχισε να κλαίει με λυγμούς. Οι κόμποι λύθηκαν και, δέκα λεπτά αργότερα, έφυγε από εκεί αγκαλιάζοντας όλους. Τι χαρακτηριστικό παράδειγμα! Σκεφτείτε πώς πρέπει να είναι να αφήνετε έναν μπάρμαν να σας καταστρέφει τα πάντα! Κι όμως, αυτό συμβαίνει σε πάρα πολλούς πιστούς.

Η συγχώρηση είναι απλή. Είναι μια πράξη της θέλησης και μια διακήρυξη με τα χείλη. Το αποφασίζετε· το λέτε· και αυτό είναι όλο. Αναφέρετε το συγκεκριμένο πρόσωπο. «Κύριε, συγχωρώ τον σύζυγό μου· συγχωρώ τον γαμπρό μου». Να είστε συγκεκριμένοι. «Όπως θέλω Εσύ να με συγχωρήσεις, Κύριε, έτσι κι εγώ τους συγχωρώ». Το λέτε και τελειώσε. Μην επιστρέφετε ξανά και ξανά στο ίδιο θέμα για να το κάνετε από την αρχή. Αν παρουσιαστεί αυτός ο πειρασμός, πείτε: «Κύριε, την Παρασκευή τη συγχώρησα». Το θέμα έχει ήδη τακτοποιηθεί.

Αν εξακολουθείτε να νιώθετε πικρία, αρχίστε να προσεύχεστε για το συγκεκριμένο πρόσωπο. Δεν μπορείτε να τρέφετε πικρία εναντίον κάποιου και ταυτόχρονα να προσεύχεστε γι' αυτόν. Με την προσευχή, αντικαθιστάτε το αρνητικό με το θετικό.

Αν θέλετε να συγχωρεθείτε, ο Θεός απαιτεί να συγχωρείτε τους άλλους. Αν θέλετε να λαμβάνετε απαντήσεις στις προσευχές σας, πρέπει να συγχωρείτε. Αν θέλετε να βιώνετε τη χαρά, την ειρήνη και την πληρότητα που προορίζονται για εσάς ως Χριστιανούς, η συγχώρηση πρέπει να αποτελεί πραγματικότητα στη ζωή σας. Η επιλογή είναι δική σας! Μπορείτε να επιλέξετε να αφήσετε την ασυγχώρητη στάση να καταστρέψει τη ζωή σας ή μπορείτε, με μια πράξη της θέλησής σας, να αποφασίσετε να συγχωρήσετε και να ελευθερωθείτε.

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L054-100-GRE

Τελευταία Ενημέρωση: 05 Oct 2026

Ιστοσελίδα: [Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)

"«Υπάρχουν τρία πράγματα που πρέπει να κάνετε για να λάβετε το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος: να διψάτε, να έρθετε στον Ιησού και να πιείτε»."

Derek Prince

[Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)